

DIARI CATALÀ

POLITICO Y LITERARIO

REDACTAT EN LAS QUATRE PROVINCIAS DE CATALUNYA

EDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ.

EN BARCELONA, Carrer de Fernando, 32, 1.er
EN GIRONA, Llibreria de Dorca, Plaça de la Constitució, n.º 9.
EN LLEIDA, Plaça Constitució, 21, ent.
EN TARRAGONA, Rambla Sant Joan, n.º 58.
SUCURSAL EN GRACIA, Devant del Teatro, deposit de màquines de cusir.

Espectacles.

PUBLICHS.

TEATRO PRINCIPAL.—Avuy dijous no hi há función.
Nota.—Demà divendres, debutarà la célebre soprano llaugeta Mme. Harris ab l'òpera Lucia.
Se despatxa en contaduría.
Las personas que haguen pres localitats y no estiguin conformes ab lo cambi poden tornarlas en contaduría.
GRAN TEATRO DEL LICEO.—Avuy 21.—4.º de abono.—Hernani.—Entrada 1'98 ptas. Quint pis 1 pesseta.—A las 8.
Demà primer concert per lo célebre concertista espanyol senyor Sarasate.

TEATRO DEL CIRCO.—Avuy, á benefici de 'ls fills de la difunta Actriz donya Rafaela Arquer.—La sarsuela, Sueños de oro.—Hi haurá safata.
Demà, 1º Estreno de la sarsuela La abadia del Rosario.

TEATRO ROMEA.—Funció per avuy dijous.—Lo notable drama en 3 actes y un pròlech El gran galeoto y la pessa A casa la sonàmbula.
Entrada 2 rals.—A las 8.
Lo dilluns pròxim á benefici de denya Josefa Rizo. Lo tan celebrat drama El gran galeoto y la pessa Cambio de via.
Se despatxa en contaduría.

TEATRO DE NOVEDATS.—Avuy, Tertulia Americana y Fivaller.—Sarsuela.—Entrada 2 rals.—A dos quarts de nou.—A benefici de lo director d' orquesta don Joan Rius, Adriana Angot, en 3 actes, Romansa, ¡Cieglol cantada per lo senyor Abella, y Gracias á Dios que está puesta la mesa, en 1 acte.

TEATRO DEL TIVOLI.—Avuy, Gran espectacle de prestidigitació, sonambulisme, fonts maravillosas y fotografia gegantesca, per lo aplaudit M. Neobodours Entrada 2 rs.—A dos quarts de nou.

TARRAGONA.—TEATRO PRINCIPAL.—Compañía de Sarsuela.—Funció per avuy dijous.—3.ª sèrie.—4.º d' abono.—1.ª representació de la sarsuela en 2 actes, Luz y sombra y 1.ª representació de El último figurín.
Entrada 2 rs.—A dos quarts de nou.

Reclams.

CAIXAS PERA DULCES

Y ESTUTXOS. No comprar sens enterarse de las novetats y preus de la tenda Jaume I, núm. 17.

Dijous 21 de Abril de 1881

SANTS DEL DIA.

S. Anselm bisbe y doctor.

QUARANTA HORAS.

EN BARCELONA: Iglesia de S. Jaume.—EN GIRONA: Capella de la Sanch.—EN LLEIDA: Iglesia de Santa Teresa.—EN TARRAGONA: Parroquia Stima. Trinitat.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

EN BARCELONA, un mes	5 rals.
EN GIRONA, LLEIDA Y TARRAGONA, un mes	6
DEMÉS PUNTOS D' ESPANYA, un trimestre	20
ESTRANGER (unió postal), id.	40

ENFERMETATS DE LA GARGANTA
PASTILLAS DE NIELK.

Se venden en las principales farmacias.—Depósito general: Dr. Masó, Rambla de Estudis, n.º 7.

No mes formigas en los arbres fruyters.—Veigis lo anunci.

JOSEPH VENTURA.

Acaba de obrir un nou diposit de papers pintats pera decorar habitacions ab gust y economía.

Carrer de Petrixol, núm. 4.

HERPES sarna, escrófulas, y de més humors, aixis interns com externs. No descuidar que l'rop anti-herpetich de Dulcamara compost del Dr. Casasa, es l'únic que 'ls cura radicalment, sens que don-gain senyal d' haber existit.—Veigis lo prospecte.—Unich depòsit.—Gran Farmacia del doctor Casasa, plassa de la Constitució, cantonada al carrer de Jaume I.

VENDA. Gran Posada pera vendrer, dará rahó.—Jaume Giralt número 40, Taberra.

VENÉREO Sa curació es prompta, radical y segura, sens mercuri copaiva, ni altres preparacions perjudicials, per medi del XAROP ANTI-VENEREO DEL DR. CASASA.—Gonorreas, llagas, tumors, dolors, estrenyiments; lo venéreo, en fi, en totes las seves formas, per crónich que siga, se cura prompte y bé ab aqueix inimitable Xarop, exclusivament vegetal.—Veigis lo prospecte.—Dirigirse al Dr. CASASA en sa GRAN FARMA-CIA plassa de la Constitució, cantonada al carrer de Jaume I.

50 TAPINERIA 50
LA LUCIA
FABRICA DE COTILLAS.

ANTIGA TINTORERIA
DEL CENTRO

Llibreteria, 13, y sucursal Escudellers, 56

Se tenyeix y renta la roba de caballer ab tota perfecció. Especialitat en tenyir tota classe de sederías.

Llibreteria, 13, y Escudellers, 56.

 LA EMPERATRIZ
3 Escudellers Blanxs 3

Rellotjes á plassos desde una pesseta per amunt. Basar Económica Rambla de Estudis, núm. 11.

ENFERMETATS DE LA VISTA
Y ESPECIALMENT DELS PARPADOS.

Pronta curació ab la Pomada Oftalmica de Montserrat. Es lo mellor espeficich, pera las inflamacions herpéticas y escrófulesas. Lo gran consum que se 'n fa es sa mellor recomandació. Pot 4 rs.

Farmacia Valdosera, Ponent, 42.

RELLOTJERIA Y JOYERIA
DE J. MARTÍ,
FERNANDO VII, NÚMERO, 2.

Casa fundada pera la venda de rellotjes en 1847.

Rellotjes d' or, plata y Nikel á preus de fàbrica, garantits de 1 à 5 anys.

Complet assortit en objectes d' or y plata propis pera regalos. Preus baratissims. Fernando VII, n.º 2. (Frente la confiteria de Llibre.)

ESTEARIGAS CATALANAS

classe extra superior á 25 pessetas arroba á granel.—Cereria y sos articles d' en Gallissá. Riera del Pi, núm. 5.

LLEY D' ENJUICIAMENT CIVIL

de 3 de Febrer de 1881, anotada y concordada.

Se trova en la nostra Administració. Preu, encuernada, 10 rals.

Secció de Noticias

BARCELONA 21 de Abril.

Arte y Letras.—En los aparadores de las acreditadas librerías d' n Lopez Bernagozzi y de l' Alvaro Verdaguer, y en los del Basar de la Ensenyansa, situats en la Rambla del Mitx los primers y l' últim en lo carrer de Fernando, hi ha exposats los sis primers reparts de la biblioteca «Arte y Letras» qual publicació varem anunciar en un dels nostres anteriors números.

Per lo exposat en tals aparadors pot convences tothom de la veritat y justicia dels nostres elogis. Tant los «Dramas de Sahkespeare» com los «Cuentos de Andersen» com lo «Fortuny», res absolutament deixan que desitjar. La impresió clara, esmerada; la profusió de grabats, la major part intercalats en lo text, y la riquesse y bon gust de la encuadernació, los fan dignes de figurar en la llibreria més de luxo. Lo tomo «Fortuny», sobre tot, es una verdadera obra d' art, puig apart de sa encuadernació, d' un gust oriental exquisit, en la que s' hi veu un cromo, copia d' una de las més inspiradas elucubraciones del malaurat pintor; a par de la encuadernació, dihem, lo text està plé de fotogramats d' en Goupil, copias del cuadros més importants que sortieren del pinsell del celebre artista.

Alternant ab los tomos, publican los editors de «Arte y Letras», senyors Verdaguer (Celestí) y Domenech, un album de fotografuras, sortit de la célebre casa Goupil de Paris. Tres son los fotogramats sortits: «Lo Gineco» de Boulanger, «Diógenes» de Gérôme y «La creu roja» d' Eduard Detaille.

Tenim entès que l' públic ha rebut ab mar cada predilecció lo nou plan editorial dels senyors Verdaguer y Domenech. Introduceix aquest, com diguerem, una verdadera revolució en lo ram editorial, puig are, ab lo que costaba, per suscripció, una obra de luxo, se podrà tenir, no una obra, sino tota una biblioteca també de luxo y á més un album de preciosas fotografuras, copias dels cuadros millors dels més célebres artistas.

Beneficis.—Lo dijunts próims tindrà lloc en lo teatro Romea una escuilita funció à benefici de la primera actriu de caràcter de la companyia catalana que allí actua, donya Josepina Rizo de Alba, posantse en escena l' aplaudit drama de l' Echegaray «El Gran Galeoto» y la comèdia nova en un acte titulada «Cambio de via.»

Pera l' diumenge á la nit s' ha combinat en lo teatro Espanyol una funció à benefici del segon galan don P. Tressols, composta del drama de don Joan M. Maza titulat «La República de Venecia» dirigit per lo primer actor don Emili Arolas, y de una romansa de Schubert cantada per la senyoreta donya Eularia Faisà.

Desitxém bona sort als dos beneficiats.

Preparatius.—Se fan grans preparatius pera celebrar ab tot lluhiment la festa major del arrabal del poble de Tiana titulat «Las Mallorquinas», aixecantse al efecte un magnific embalat, en lo que s' hi donarán balls los dias 23 y 24 del actual.

Hi están intitadas totas las societats de Barcelona y pobles del voltant.

Sortida.—Lo Regent d' aquesta Audiencia territorial don Frederich Enjuto sortí ahir en direcció á Madrid. Durant sa ausència des-

empenyarà son càrrec le senyor don Joan Francisco Pardo.

Reunió de tipògrafos.—Lo diumenge á las 10 del matí y en lo teatre de Joveillanos celebrarà Junta general ordinaria la «Societat tipogràfica de Barcelona.»

Presos.—Una parella de la guardia civil de Badalona detingué en un dels barracons de la via férrea, á quatre homes que sense portar cedula ni permís de cap mena anaban armats de cap á peus. Foren posats á disposició de las autoritats de Sant Adrià.

Festa major.—Lo próim diumenge, celebrarà la acostumada y tradicional festa de Pasquèstas, la vila de Martorell.

Hi haurà solemnes funcions religiosas al demà, y per la tarde y nit, ball en lo «Casino de la Juventut Martorellense» per la antiga y acreditada orquestra de «Los Munnés», de Molins de Rey.

Una obra d' art.—Ahir tinguerem ocasió de veure en lo taller del distingit paisatjista senyor Urgellés un quadro de grans dimensions destinat á la exposició Nacional de Bellas-Arts, que no podrá exposarse en nostra ciutat á causa de tenirse d' enviar avuy mateix cap á Madrid.

Si lo senyor Urgellés no tingues ja un nom justament reputat entre ls artistas catalans de valua, bastaria la darrera obra que ha produxit pera sentar sa reputació. Es un paisatje célebre en los anals de Catalunya com ja ho dona á comprender d' una manera gràfica lo títol de *Lo gorch del compte*, ab que son autor l' ha batejat. Representa un lloch d' entre Hostalrich y Sant Celoni ocupat bona part d' ell per un espés bosch y lo gorch que la tradició senyala com lo punt ahont fou tirat lo cadàvre del desgraciat comte Ramon Berenguer Cap d' estopa. després d' haber sigut assassinat per son germà Ramon Berenguer Lo fraticida.

Feliz ha estat lo senyor Urgellés en la manera de representar un siti que tal recort guarda, puig ha escullit l' hora baixa d' un dia d' hivern, reflectantse en l' ayqua quieta del gorch lo cel rogent, que li dona un tó misteriós, sense apartar-se de la realitat, que fa altament simpatic lo quadro.

Las qualitats artísticas del mateix son recomenables tant per lo dibuix com per lo color y las líneas components del paisatge convertit també fins á cert punt, en composició històrica puig damunt d' un aigua moll del primer terme hi ha colocada la figura de n Berenguer cap d' estopa ab alguns corps que revolotejan, mentren al fons y per distints indrets apareixen dos grups guiat per lo falç que la tradició suposa descubrir lo cadàvre. Las figures tenen tan poca importancia per ser objectes d' una composició que tal vegada no faltarà qui ho critiqui, pero aixó de cap manera fa desmereixer en res un quadro que no dubtém atraurà las mirades de quantas personas visitin aquest any l' Exposició Nacional de Bellas Arts en que Catalunya representarà casi casi lo paper mes important.

Foment de la Producció Espanyola.—Ahir al vespre se reuniren baix la presidència del senyor Bosch y Labrés en los salons del Foment de la Producció Espanyola ls delegat de casi totes las corporacions de Barcelona y representants dels diferents periódichs d' aquesta ciutat, pera tractar del programa que debia realisar pera la manifestació proteccionista projectada. Llegida l' acta de la reunió anterior, manifestà l' senyor Bosch que podian ferse totas las observacions que s' creyesen oportunas al programa circulat y de que n' tenian ja coneixement les varijs corporacions en aquella reunió representadas. Lo senyor Rius representant del Institut Agrícola Català de Sant Isidro, digué en nom d' aquest que encara que estava d' acort en lo fondo ab lo projecte del Foment, era contrari á la manifestació pe ls carrers, per crèurela ocasionada á perills que volian evitar y que, per lo tant, lo referit Institut no hi assistiria. Lo senyor Martí, representant del Ateneo Lliure, digué que aquest,

conforme en absolut ab la idea, no podia prendre part en manifestacions públiques, puig ho vedava l' seu reglament.

Lo senyor Romero, expressant las ideas de la Económica d' Amics del país, se manifestà contrari al varios meetings que proposaba l' article 6 del programa y en unió ab lo senyor Romani extengué una proposició refundint los articles 6 y 7 en un sol, reduint l' acte á una simple manifestació, en la que sols s' hi pronunciaria un discurs, que podria anar á càrrec del mateix president del Foment, senyor Bosch. Las rahons aduhidas pe l' senyor Romero foren contestadas pe l' senyor Tort y Martorell, que s' manifestà enterament conforme ab lo projecte que abrassa meetings y manifestació.

Després d' algunes paraules pronunciadas pe l' senyor Argullol, que digué era contrari á la manifestació, Font y Balagueró, se passá á votació la esmena dels senyors Romero y Romani, quedant desetxada per unanimitat, menos los dos senyors indicats.

Se parlà desseguida del article 10, que parla de la manifestació y dels carrers per ahont debia passar y fou aprobat per unanimitat, exceptuant lo vot del senyor Rius.

Lo senyor Bosch manifestà que quedava constuhida la comisió organisadora ab los individuos que estaban presents, quedant convocats pera demà, á la mateixa hora y local.

Saqueix.—Ahir se deya que al baixar de bon matí los carreteres de la marina per la part de Sant Boi, Prat, Begàs, etc., foren robats y saquejats de un á un per quatre lladres situats en la carretera apropi de la barrera del Hospital. A alguns fins los hi pogaren alguna garrotada. ¿Qué fan los mossos de la esquadra, guardia civil y demás?

Banch de Catalunya.—Avans d' ahir siguieren elegits directors del *Banch de Catalunya* los senyors D. Ramon Comas, don Pelegrí Pomés y Bordas y don Angel Roca, y president del Consell d' Administració, lo senyor marqués de Ciutadilla.

Sembients nombraments han sigut molt ben rebuts pe l' comers de la nostra ciutat.

Novetats teatrals.—La present setmana ho es de verdaderas novetats teatrals pe ls barcelonins. Avuy debutarán en lo teatre Principal, la senyora Harris, tiple que ye precedida de gran fama, y en lo Liceo, lo bariton, també reputat, senyor Kashman. Demà divendres, debutarà en l' expressat Liceo, lo famós violinista senyor Sarasate, mentres s' inaugurarà, per medi d' una funció de convit, lo teatre lirich ó Sala Beethoven dels Camps Elisis, en lo que hi debutarán los mestres Massanet y Frigola.

Finalment, passat demà dissapte, farà son debut en lo Liceo lo tenor Masini, conceptuat avuy per avuy com lo primer tenor del món, en tant que l' teatre lirich ó Sala Beethoven obrirà sus portas al públic.

Ben pocas ciutats hi ha en Europa que pugan oferir á un temps tantas novetats de primer ordre, com ho son totes las que hem apuntat. No en va deya un amateur que Barcelona avuy està convertida en un Olimpo.

Lo del carrer d' Aragó.—La comisió tècnica vinguda á Barcelona per dictaminar sobre lo del enllàs dels ferro-carrils, durant sa permanència en la nostra ciutat, se mantingué en estudiada reserva. Aixis y tet los *fransistas*, com s' anomenan los partidaris del pas á nivell, se les prometen molt felissas y esperan vendre caras las accions que han comprat en la casi seguritat de guanyar lo plet. En canvi, en altres esferas, corren vents contraris als expressats *fransistas*, assegurantse que l' carril passarà potser ab sanje ó per tunel, pero de cap manera á nivell.

¿Passarà? ¿No passarà? ¿Quan passarà? ¿Com passarà? Quan la Comissió dictamini se sabrà.

Funció en Novedats.—Aquesta nit celebra son benefici lo director de orquestra de Novedats, cantantse «Adriana Angot», un' altra sarsuela y una romansa composta per ell y cantada per lo senyor Abella. No hi faltarà concurrencia puig lo beneficiat conta ab bonas simpatias.

Funció en lo Tivoli.—Lo diumenge se fará en lo Tivoli una sort de prestidigitació, consistent en decapitar à un concurrent que 's presti à aqueixa operació; y en la qual Mr. Neuburs conta sortirne airós de aquest joch.

«La Caridad.»—Hem rebut lo número de *La Caridad* corresponent al més d' Abril, butlletí de la Casa provincial de Caritat, imprès en lo mateix establiment.

Llegim en l' expressat periódich que la Junta de Gobern de aquella Casa ha acordat l' impressió d' un folleto que conté gran número de pensaments y máximas encaminadas à perfeccionar lo desarrollo físich, y moral é intelectual dels assilats, y que 's titula *Guia consultiva para la educación de los jóvenes albergados en la Casa de Caridad de Barcelona*.

També diu lo mateix butlletí que dintre pochs días s' inaugurarà en aquell Assilo una manifestació de labors, productes y artefactes qu's elaboran en la Casa, ab la qual lo públich podrà apreciar lo grau d' instrucció y laboriositat dels albergats d' un y altre sexo. Lo reputat argerter senyor Bruny, ha efert la cantitat de 80 pessetas pera que, repartidas entre 'ls assilats expositors, serveixi d' estimul y de recompença als que més s' hagin distingit en lo certamen.

Comunicat d' Hostalrich.

Hem rebut un llarg comunicat firmat per varios vehins d' Hostalrich en lo que 's tracta de la qüestió del Ajuntament d' aquella vila.

Los firmants invocan lo dret que dona la ley d' impremta à fer insertar de franch las vindicacions. Com en lo cas de que 's tracta no hi ha tal vindicació, ja que en los nostres escrits anteriors no hi ha atachs ni tant sols alusions à cap dels firmants, nos veyem en lo cas de no poder complairels, à menos que fassin efectiu ó responguin del import del comunicat.

Notícias políticas.—Lo dia 10 del corrent fou nombrat per sufragi universal lo comité democràtic-federalista de Calaf, quedant constituit de la manera següent:

Don Deolegari Puiggrós, president; Ramon Comaposada, vice-president; Ramon Mestres, Francisco Calvet, Joseph Casaponsa, Francisco Calvet Cots y Joseph Valls, vocals, y Casimiro Nivau, secretari.

Lo artista senyor Tapiro.—Se troba en Catalunya aqueix distingit pintor pròxim à marxar à Tanger ahont va à estableixerse pera continuar sos estudis sobre los tipos y costums africanas. Lo senyor Tapiro es fill de Rens y fá alguns anys residia en Roma habent-se conquistat un lloch distingit entre los artistas espanyols.

Sarsuela nova.—La funció que pera lo divendres anuncia la empresa del teatro del Circo, serà extraordinaria ab motiu de verificarse la primera representació de la sarsuela en tres actes, «La abadia del Rosari», no coneguda en aquesta ciutat. Lo reputat pintor senyor Planella ha estat alguns dias trevallant en la decoració del acte últim de aquesta obra, que serà presentada ab la deguda propietat escénica.

Estreno.—En la funció que lo diumenge vinent donará en lo teatro de Jovellanos la societat «Moratin», à benefici del sóci Joan Vallverdú, estrenarà lo beneficiat un monólech en vers original d' un jóve d' aquesta ciutat del que, en lo que va de temporada, se li han estrenat ja dues obretas. Esperém que en la tercera no desmentirà lo concepte que per las altres habem format d' ell.

Una dimissió en Badalona.—Habent sigut admesa la dimissió que l' Alcalde de Badalona va presentar, D. Joseph Baró, ha sigut nombrat per desempenyar dit càrrec el regidor Úñich de oposició que figuraba en aquell Ajuntament, don Francisco de A. Guiñez, que devant dels molts desacerts de la administració de aquella important població, va prestar tant bons serveys, que va lograr encadellarla per un camí d' economías y milloras planificables, per lo qual va rebre 'n felicitacions d' amics y adversaris.

Felicitarse, donchs, poden los badalonins per dit nombrament, ja que ab lo càrrec que se li ha confiat, podrá lo senyor Guiñez millorar l' Administració mes desembrassadament, que habent de lluytar contra divuit.

Una destitució.—Habem tingut oca-sió de veure l' ofici de destitució del Ajuntament de Sant Cugat del Vallés, y no habem surtit encara de la sorpresa causada per un ofici tant mal fundat. Se dona com à pretext falatas que no ho son y la imposició d' un tribut votat per la Junta d' associats y l' Ajuntament que no ha sigut cobrat perque aixis los ho indicà lo senyor Olalde, cuan fou governador de Barcelona. Pero 's feya necessari complaure als pochs constitucionals de la població y se 'ls ha complagut. Ara falta veure si aquests administrarán ab tan bon zel los interessos generals deixant sobrants en las arcas comunals, com ho ha fet l' Ajuntament destituït.

Als nostres subscriptors.—En lo número de demà regalaràm als nostres subscriptors una fulla solta contenint lo discurs integral de don Francisco Pi y Margall pronunciat en lo meeting celebrat últimament en Granada.

En lo teatro del Circo.—A benefici dels fills de la difunta actriu donya Rafela Arquer se donarà avuy en lo teatro del Circo una funció de sarsuela, cantantse «Los sueños de oro.»

Aussiliats.—Ahir foren aussiliats en las diferentas casas de socorros, un home atacat de gastralgia; una dona que tenia una agulla de fer croxet clavada en la ma dreta; un noy ab varias rascadas en lo front à conseqüència d' una pedrada y un noy ab una contusió à la espalla dreta à causa d' una caiguda.

Crónica criminal.—En lo carrer de Fernando una dona ficà la mà à la butxaca d' una senyora prenenyli los pochs diners que duya. Advertida aquesta del fet avisà à un municipal, qui conduí à la primera à bon recaudo.

—D' un terrat del carrer de Tamarit foren robades variás pessas de roba, sense fratura de porta.

—Dos subjectes intentaren penetrar en un pis del carrer de Sarrià del barri de Hostafrancs, pero no lograren son objecte gracies à la presencia d' una vehina.

Suicidi.—D' un balcó del carrer del Arc del Teatro se tirà ahir una dona al carrer, quedant morta al acte.

Corporacions.—A las nou d' aquest vespre en son local del Foment de la «Producció Espanyola» (Gegants 4, 1.º), la «Associació de excursions Catalana», celebrarà Junta general ordinaria, donantse à mes lectura dels treballs següents:

«Acta de la excursió à la Garriga», per don Joseph Fiter é Ingles.

—Avuy dijous à dos quarts de nou del vespre la «Associació Catalanista de excursions científicas», celebrarà sessió preparatoria de la excursió entomològica al Besós, que tindrà lloc lo pròxim diumenge dia 24. En dita sessió don Daniel Müller llegirà la memoria entomològica del Llobregat.

Demà divendres y à la mateixa hora, don Lluís Maria Soler donarà una conferència que tindrà per tema: «Marina antigua Catalana.»

Academia y Laboratorio de Ciencias Medicas de Cataluña.—Aquesta Corporació celebrarà sessió pública lo dia 24 à las vuit y mitja de la nit en lo local de costum, presentant lo doctor Esquierdo un cas pràctic y continuará la discussió del tema proposat per lo doctor Círrera.

Notícias de Gracia.—Vetllada.—Lo dissappe à la nit se verificarà en lo «Centro Graciense» una vetllada literaria-musical en honor y presencia del eminent poeta don Joseph Zorrilla. Tenim notícias de que serà molt concorreguda y lluhida.

GRAN TEATRO DEL LICEO.

L' EBREA.

No es la partitura del mestre Halevy la mes apropiat per lluirshi un artista. Sense posar

poch ni molt en tela de judici son indiscutible mérit, dirèm si que tota ella 's ressent d' un tinte monòtono que sol cautivá raras vegadas al auditori. *L' Ebrea* s' ha vist en Barcelona ben executada, y no obstant que se 'n cita d' ella? Té cinch actes, y sols han lograt popularizarse lo duo final del acte primer y l' aria per tenor del acte quart. Veritat es que ab aquests dos números tant sols de l' ópera n' hi ha de sobres per fer l' apologia de son autor.

A pesar de lo que hem dit, obtingueren lo diumenge bona acollida, en lo Liceo dos dels artistas que prengueren part en *L' Ebrea*: la senyora Giovannoue y el senyor Vidal.

La primera conserva sus facultats vocals d' altres temps. Sa veu es sensera, plena y sonora, aixis en los aguts com en la corda mitxa, y sa escala de cant es correcta. Aquestas son las condicions que mes destacan en ella, ab lo qual té ja molt guanyat. En quant à dir y à fer, no la considerém à tanta altura, per mes que ii reconeixém talent dramàtic.

En l' ópera de que 'ns ocupém estigué acertada per regla general, creixent molt en lo duo final del primer acte y en lo quint.

Ja coneixiam al senyor Vidal ab sus facultats, es à dir, ab sa hermosa y robusta veu de baix, ab sa escola y ab sus bonas maneras artísticas. No es estrany, denchs, que la part d' inquisidor tingués en ell tan acabat intérprete. Los aplausos que li dongueren, sobre tot en lo primer acte, son ben seus.

Lo tenor Patierno nos dona ocasió à plantear una qüestió que 'n dirèm previa. Hem dit tenor al senyor Patierno y avans hauriam de discutir si realment ho es. Comensem per dir que no pòsseheix corda aguda, puig que si alguna vegada dona un la son trevall li costa, y aixó si no resulta un sol, y després diguem que sa corda mitxa tot ho té menos de tenor. Un espectador de fora que s' assentaba al costat nostre, y que no coneixia la ópera, 'ns preguntaba: «com se diu aquest barítono?»

La pregunta no era tant estranya com aixó, puig en lo moment que la feya, lo senyor Patierno estava cantant (y perdonin la expressió) la célebre ària del quarte acte, mitx tó mes baixa de com està escrita y encara topant à cada pas. Aquell *allegro*, particularment, sembla una *tristor*. Mal negoci ha fet la empresa ab lo tenor Patierno.

La senyora Mussiani estigué bé: per nosaltres lo sol fet d' emitir bé la veu y no desafinar ja es una circunstancia. Aixó no ho dihem pas pe 'i senyor Loriano, comprimirí perque sí, ó siga per gracia que li ha otorgat la empresa.

No tot ha de ser ruidos. Hem de donar un aplauso al que, à nostre entendre, estigué millor en l' ópera. Nos referim al mestre Bottessini. *L' Ebrea* estigué perfectament concertada y dirigida. Lo coro del primer acte tant solsament ja mereixia 'ls aplausos y la ovació de que sigue objecte 'i senyor Bottessini.

E.

GIRONA 21 de Abril.

Més historia.—Que 'l periódich *El Constitucional* órgano del partit constitucional soi disant puig que 's publica en aquesta immortal ciutat, no s' occupi ni poch ni molt de exhibir al públich los actes suficientment criticaibles efectuats durant la situació conservadora que ha vingut manant y disposant d' aquesta província, desde la restauració à la pujada de 'n Sagasta, es cosa que ningú es capas de comprendre.

Tantas y tantas coses com se feren capritxosamente, ó com si diguessim sense llei y sols per la voluntat dels que manaban aquí, baix aquella situació presidida per don Anton Cánovas del Castillo, y no mereixin la mes petita reprobació del *Constitucional*, no ho enteném ni ho comprén ningú. ¿Será que no vol fer política retrospectiva? ¿Qué serà?

Que La Lucha, de la que era allavors, com ara ho es, director un membre del *sanhedrin* amo y duenyu de tota la província, y gran fabricant d' eleccions al qui estaban supeditats

ajuntaments, escribens, carters, estanquers, municipals, agents de policia y quants viuen dels presupots del Estat provincial y municipal, es cosa que ningú deu estranyar que calli, no diga res y hasta que procuri *no meneallo*. Li convé que no 's mogui la mes petita discussió per la responsabilitat que li cau sobre, puig es l' únic periòdich que s' publicà durant aquella situació y molt guanya deixant de dir al públic alguna de las cosas que tant escandalosament passaban.

Que *La Lucha* per los motius citats sembla muda, ningú, repetim, ho estranyarà; pero dels homes del *Constitucional*, que sent constitucionals purs, intransigents, que cap contactopolítich volen tenir ab los que, titulantse així mateix constitucionals son del *sanhedrin luchero*; del que reberen mil indiferencias y desaires, que callin passin per alt y vulgan olvidar lo que se feu en temps dels conservadors, es un misteri indescifrable.

Una de dos, ó los que durant la situació Cànoves publicaban *La Lucha* eran constitucionals ó eran conservadors. Si lo primer, ¿com estan los constitucionals purs contra ells? Si lo segon, ¿com es que *La Lucha* benévolament ab los conservadors, no ho vol ser després d' haber servit als canovistas? Per que 'ls constitucionals purs no diuhen en lo seu periòdich las coses que se efectuaren sobre ingressos de quintos en caixa, nombrament d' estanquers, vendas de gèneros decomisats, y altres y altres fets que varen tenir lloc en la època conservadora? Si los constitucionals del *Constitucional*, y los constitucionals de *La Lucha* son germans ja que ve la guerra que s' fan y 'l no volgué soltament prender els primers contra los segons, dissimulant la part de complicitat que tenen en los actes del *sanhedrin*?

Al últim, nosaltres que no som de cap dels dos, anirém dihent poch a poch al públic lo que interessa callar à *La Lucha* y no vol dir lo *Constitucional*. Y ho dirém.

Obras del Hospital.—Acabadas del tet pe'l senyor Espelt, en mitx de l' impressió que 'l treball nos ha causat, habem sentit un no sé què de sorpresa al veure una inscripció, segons la qual, hi figurau com a costejants de la obra los germans Porcalla, no per res, sino per que sentirem à dir que 'l nom estava equivocat.

Serà mormuració ó serà apreciació nostra; si ga lo que vulga, dihem: papers cantin y barbas mentin.

Cessantia.—Ha sigut declarat cessant un senyor Tiedra, lletrat assessor del ram d' hisenda en aquesta província. Bon viatje, y la del fum.

Plujas.—Fa ja tres ó quatre dies que 'l temps se presenta emplujat, y son molt pocas les vegañas que l' atmosfera enterbolida 'ns ha dispensat l' honor de deixarnos veure 'l sel. Los carrers, per suposat: plens de fang y poch menos que intransitables. Quant 'l Ajuntament estiga desocupat dels molts quefers que diuhem té entre mans ab motiu de la proximitat de las eleccions, deuria fixar los ulls en la mala organització de la policia urbana.

LLEYDA 21 de Abril.

'L Echegaray en Lleyda.—Avans d'ahir va arribar à Lleyda lo senyor Echegaray, y à la tarda va assistir al dinar de sos amics politichs, que va tenir lloc en lo saló dels Camps Eliseos.

Los comensals eren uns 120, pero á l' hora dels brindis va engranhar una bastante numerosa concurrencia, en la que hi havia seyoras y seyoretas, desitjoses d' escoltar la veu del autor del *Gran Galdeto*.

Després de brindar los seyors Trueta, Montull, Sabat, Lain, Martí y Terrats, Cañadell, Moran y Zurita, va alsarse lo senyor Echegaray, que després de pregona la uinió democràtica, va brindar per los seyors Ruiz Zorrilla, Salmeron y Martos y per la memoria del general Prim.

Per falta d' espai hem de deixar per demà los detalls.

Causa interessant.—Està pendent devant de la Audiencia de Barcelona una causa criminal contra don Joseph Macip y Vilà, veí de Cogul, condemnat per l' Jutjat d'aquest districte à la pena de tres anys de presó correcional, multa de trescentas pessetas y pago de costas, per haber parlat en públic contra la religió del Estat.

Se tracta d' un home sencill, ignorant y honrat, que 's creya en lo seu dret espliquant l' espiritisme à sa manera en presència d' alguns convehins seus. Es de notar que lo Jutjat havia decretat lo sobreseimiento, y que la Audiencia no va aprobarlo.

Ja que per desgracia en la nostra terra la administració de justicia està mes lligada de lo que convindria ab la política, recomanen lo cas als que avuy manan, puig creyem que val la pena.

Toldos.—Los de algunas tendas de la nostra ciutat estan collocats tan baixes que son un perill constant per los transeunts y que per poch que un descuidi al passar per sota lo abaisjar le cap, en surt escalabrat. Las ordenansas municipals marcan l' altura que aquells deuen tenir. Per què, donchs, no 's fan cumplir?

Lo de Mollerusa.—En lo número del dilluns últim, donarem notícies de un fet lamentable ocorregut en aquella població en la nit del Dijous Sant. Notícies posteriors y del tot fidedignas, nos fan rectificá l' fet en lo qu' es refereix à la guardia civil, puig aquesta no sols no agrabá la qüestió ab sa actitud com diquerem, sino que à son comportament digne y à la prudència y tino ab que procedí, se degué le no ocurrir desgracias y lo tornar la calma à sos habitants. S' ens diu també que no sols en la citada nit sino constantment la guardia civil de dit punt compleix ab tots los seus devers ab lo major zel y profit, habentse sapigut guanyar las simpatias de la població y essent estimats de tothom.

Un rector que no vol pagar consums.—Hem rebut una carta de un amic de Palau d' Anglesola en la que se 'ns diu que lo senyor Rector de dit poble no ha pagat cap trimestre de consums del any econòmic corrent, y que ab motiu d' haber procedit à un embarg d' efectes en sa casa, se valgué un dels diumenjes últims de la càtedra del Espirit Sant, no per predicar l' Evangelí sino per apostrofar à las autoritats locals y al poble, dihent que si l' obligaban à dit pago, deixaria de celebrar las festas y exigiria ademés los drets que marca la ley per tota classe de disposicions testamentàries. Y com ab sermons d' aquesta naturalesa se promouhen dissordias en los pobles de poch vehinat, per evitarlas ó per temer las amenassas del Rector, lo municipi alsà l' embarg, censurant molts vehins semblant debilitat de procediment.

TARRAGONA 21 de Abril.

Táctica moderada.—Lo periòdich moderat d' aquesta ciutat *Diario de Tarragona*, en la secció de notícies generals, se entreté en copiar tot lo mes dolent que contra 'ls constitucionals portan los periòdichs de oposició de tota Espanya. Ab això sols prova que hi ha molta mes lluita d' impremta que quant governaban los amics de 'n Cànoves del Castell, que 'l tal diari, ja que no pot menjar mosega.

Per fortuna lo país coneix massa als que durant la seva escandalosa dominació, portaren al calvari à la premsa liberal de la província.

Amenassa.—Lo tal diari, que no sab lo que li passa ab la suspensió dels seus amics y empleats en lo Ajuntament moderat, continua amenassant al periòdich constitucional *La Opinion*.

Animu donchs, valent, espliquis; que quant sigui l' hora, ja hi pendrem cartas, parlant clà y català com acostumem ferho.

Dimisió.—L' ha fet de membre del Ajuntament nou en rahó à sa edat avansada,

lo Exm. senyor don Simó Lloberas. Ho sentiu, puig apart de la política, dit senyor ha estat sempre un bon liberal, que s' ha desvellat per lo bé de la població en las varias èpocas que ha sigut arcalde.

Observació.—No falta qui ha observat que durant le mando dels moderats s' han posat moltes tabernas. Deu esser per que l' aigua anava escassa.

Aliansa.—Se projecta ferla entre 'ls moderats de la situació cayguda y 'ls radicals del senyor Comte de Rius, pera combatrer à la actual situació. Radicals y moderats quasi no 's podria creurer, si no estessim acostumats à veurer coses mes estupendas.

Vetllada en Reus.—Va celebrarse en la societat «Centro de Lectura» la nit del diumenge prenenthi part lo eos de cores que dirigeix lo senyor Cort y algunos jovens que llegieren composicions poèticas, entre las quals recordem un poema de don Francisco Gras titolat *Maria* que llegí son autor valgentli molts aplausos y felicitacions.

Sessió.—Será d' importància, segons hem sentit à dir, la que avuy celebrarà l' ajuntament nou. Corran veus de que la minoria republicana possibilista asistirà à ella no més que pera presentar la dimissió.

Gracias.—Las doném en nom del vehinat al ajuntament que presideix nostre amic don Pere Anton Torres, per haber dispositat fo-sen encesos los fanals que hi ha collocats en lo extrém de la Esplanada inmediata al *forti de Toro*, puig que las personas que habiten las cases de aquella part y que per sas ocupacions retiran vespre, no ensopregarán ni caurán com suchsehia ara à causa de la oscuritat en que va deixarlos l' ajuntament passat.

Arrepentiment.—Sembla que l' Ajuntament ha acordat per ara no treure ni deixar cap mes empleat cessant y 's diu aixis mateix que si està ja arrepentit de lo que va fer l' altre dia ab lo oficial primer de la secretaria. Donchs, si tant ho està que se 'l reposi de nou en sen càrrec y tots quedarem contents, prescindint fins del color polítich que dit empleat puga tenir, puig com deyam ja avans d' ahir, es un jove que val moltissim en assumptos de administració local.

Subastas.—Se celebrarán en las Casas Censitorials dels pobles de Senant, Ulldecona, Vilaseca de Solina y Barberà, de deu à dotze los días 21 y 24 del actual, las de arriendo à venda lliure dels drets sobre las especies de consum, cereals y sal, baix los plecs de condicions que estarán de manifest en las secretarías dels respectius Ajuntaments.

Cédulas electorals.—Comensaran à ser repartidas un d' aquests días, als electors que figuren en las llistas confeccionadas per 'ls moderats. Y tractantse de llistas fets per ells, que no poden sentir à parlar de res que fassí olor à sufragi universal no restringit, es fàcil calcular que tal haurán anat.

Razzia.—Diuhen que tracta de ferla la Diputació ab los empleats que ho foren quant governaban los moderats.

Correspondencias particulars.
DEL «DIARI CATALÀ».

Madrit 19 de Abril.

Continúa donant conversa en los circuls polítics la qüestió entre en Balaguer y en Camacho. Lo primer d' aquells senyors portá las cartas que publicà *La Mañana* à tots los periòdichs constitucionals y *La Iberia* s' ha negat à publicarlas dihent terminant que l' assumpte es molt petit per donarli la importància que vol en Balaguer, y en cas de tenir prevencions *La Iberia*, las te en favor de 'n Camacho puig li alaba sas prendas personals y sos serveys fets.

Altres periòdichs, *La Mañana*, publicà ahir un furiós article contra en Camacho, demandant

al govern que 'l sacrifici com á pago de la única satisfacció que 's pot donar y que mereix en Balaguer, pero en vista de la actitud de *La Iberia*, aquell periódich ve avuy segons m' han dit—puig no he pogut llegirlo—declarat en oberta oposició. Sobre aquest incident la opinió general està aquí molt dividida y se la confront ab lo lluire-cambi y ab lo proteccio-nisme, desacertadament en mon concepte, puig lo mateix Balaguer no volgué donarli al prin-cipi tanta importancia reduhíntlo als estrets límits d' una qüestió d' amor propi. Després y fins are mateix son los protecciónistas y 'ls lliure-cambistas qui li aumentan las propor-cions, los uns atiant á ne 'n Camacho y los altres á ne 'n Balaguer á fi de per aquest medi conseguir sos intents. Aquest últim te al costat seu á tots los descontents del constitucionalisme, los quals l' elevan fins al rango dels hé-roses. Los altres le desautorisan en tots sen-tits.

Mentre tant en Balaguer se presenta candi-dat per acumulació y 's proposa fer una excursió per las poblacions, puig son molts segons se diu los comitès que volen votarlo. Jo crech que si va per aqueix camí será combatut enérgicamente per en Sagasta, porque aquest creu que sols servirà per a alentiar als deseontents y per treure forças al govern en favor dels democra-tas y dels conservadors.

Avuy no ha sortit lo manifest possibilista, pero se sab que es tan arrogant y tan reaccio-nari com tets los d' en Castelar. En lo tal man-ifest se diu que 'ls possibilistas anirán sols á las eleccions per veure si han aumentat en nú-mero. Ab cartas com la dirigida á n' en Girar-dia y ab manifestos com l' actual, que son do-cuments per cantar las exelencias del govern d' en Sagasta (com no han d' haber aumentat? Ademés anant d' acort ab los ministerials com succeheix ab alguns Ajuntaments nombrats de poch, ja no 's distingirà quins son los uns ni 'ls altres).

Alguns periódichs pesan un anunci en forma de sueldo dijent que 'ls amichs de 'n Figueras estan á punt de citar á tot lo partit federal. Aquesta gent es tonta ó vol semblarho. Los fe-de-rals en efecte se reuniran lo diumenge en lo Retiro, pero los federales sols; es á dir los pac-tistas, no fent cas dels anti-pactistas, dels polí-tichs oficiosos y pasteleros com aquí s' anomenan á alguns.

Se diu que 'l govern encara no sab oficial-ment lo cambi del Municipi de Tarragona; pero al saber los catalans de Madrid que en Pere A. Torres ha sigut nombrat arcalde se preguntan si dit senyor està ja content é no, y algunos senten son nombramiento porque en Sagasta pot perdre ab ell un bon adepte.—X. de X.

Manresa 19 d' Abril.

En aquesta ciutat levítica s' han celebrat durant la Setmana Santa dues professons; una 'l dia 10 y l' altra 'l dia 15. Com que m' agrada dir sempre la vritat, consignaré que la pri-mera va tenir bastant de solemne, á diferencia de la segona que va convertir-se en una especie de sainete, que podria titularse «La dispersió dels carlins».

Tenim en Manresa un carlinás furibundo, que porta l' expressiu alias de *Boquica* y es de aquells que quan vé 'l eas, saben cridar jaix-queños y... aneuhi! y 'l tal carlinás va em-peñarse en que la professó habia de passar per devant de casa seva. Una gran part dels acom-panyants va protestar, y va empenyarse en no passarhi, y realment va ser cosa de riure lo veure com molts d' ells, llensant la pell d' obelia ab que 's disfressan, s' ensenyaban los uns als altres las dents, y 's maltraetaban, y recor-daban sos fets gloriósos, arribant fins á alabar-se del saqueix y pillatje de que algunas po-blacions guardaran recort etern. Pero prou d' aixó, puig que l' ocuparmen fins me re-pugna.

Per levítica que sigui Manresa, no hi falta pas element democràtic y avansat. Vritat es que està també un tant dividit, gracias á que uns pochs subjectes que miran la política com un medi de fer gangas, han adoptat lo sistema de calumniar á la majoria que es avuy autono-mista y de las ideas del DIARI CATALÀ, pero no

es menos cerl que ja se 'ls coneix, y que no 'ns deixarém tentar per 'ls cansons. Lo públich sensat manresà los ha batejat ja ab lo nom de *Necessaris indispensables*, y no se 'ls treurán de sobre. En sa desesperació 's titulan avuy possibilistas y fa riure y llàstima lo veure las intrigas y dissidencies que tenen entre ells, puig que tants com son voldrian la jefatura del partit.

Lo celeberrim senyor Pere ha deixat de ser arcalde. Veurem si ara 'ns sortirà algun senyor Pau, que es lo mes probable.

JO.

Sant Feliu de Llobregat 19 de Abril.

Aquests días de Pasqua han sigut de gran alegría per los amants dels concerts gratis; puig després que una multitud de collas que cantant las camarellas animaban la població, la societat coral d' aquesta, lo «Antich Mútuo Apoyo» junt ab la dels «Tintorers» d' aqueixa ciutat, varen donar en la nit del primer al se-gon dia, varias serenatas á diferents senyors d' aquesta, que foren calurosament aplaudidas per la multitud de gent que 'ls rodejaba.

Deixant ja aquesta part y entrant de nou en una altra de gran interés per la població ma-jorment en lo temps que ara ve, vaig á fer men-ció de una cosa moltas vegadas ja avisada y de que nostras autoritats no 'n fan eas; me refe-reixó á la llibertat que 's prenen alguns vehins de tirar l' aigua de las aiguaderas y safretxos al carrer; quedantse estancada al devant de las portas y despedint uns olors, perjudicant la sa-lud dels habitants de la població.—Lo Corres-ponsal.

Comunicat.

La Junquera Abril 1881.

Senyor Director del DIARI CATALÀ.

Molt senyor nostre y de la major considera-ció: Nostre deber de lliberals demòcratas, 'ns imposa l' obligació de donar publicitat, per medi de la prempsa, á lo que en aquesta població està passant, á fi de que lo públich puga formar concepte sobre 'l particular.

Es 'l cas, que aquesta vila, lliberal per essen-cia, desde molts anys á 'n aquesta part, te con-tretas costums verdaderament civilisadoras, y, com es natural, regnaba perfecta armonia y concordia entre los habitants, als que tan sols preocupaba sa laboriositat moral y material: la una per atender al cultiu de l' inteligiencia que eleva y dignifica al home, y l' altra per subve-nir á las necessitats de la casa y á son por-venir.

Pero aixó, s'ens dupte, fou observat ab dis-gust per alguns hereus richs propietaris, joves, que animats per lo més censurable orgull, la més estúpida vanitat y las més torpes é infun-dadas pretensions, moguts per l' errónea y equivocada idea de que sa posició social 'ls de-naba un mérit que jamay tindrán personalment ni sabrán adquirir, s' han proposat regenerarnos, s' han proposat fernos felissos prenguén la direcció política y administrativa d' aquesta vila, al objecte de substituir l' armonia y con-cordia, per l' intriga y l' terror; la moralitat y pureza de costums, per la desmoralisació y relajació de las mateixas; l' instrucció, per l' igno-rancia; la llibertat de conciencia, per lo fa-natismus y la preocupació; la vèritat, per la mentida; lo progrés, per lo retrocés. Ells han sentit contar que 'ls seus antepassats, per tals medis, arribaren á imposarse temps atrás, y vo-llen acreitar son *abolengo*; sols que 'ls temps han canviat, y es fácil que no consegueixin al-tras cosa que quedar cuberts y sepultats entre 'l més espantós ridicul y 'l més soberá des-preci.

Perque nostres lectors pugan convencers de la veritat de lo que acabém de dir, eitarém, per mostrar alguns botons.

Hi ha en aquesta vila una petita orquesta que contribueix sempre al cultiu moral y recreo dels vehins; donchs be, aixó ha sigut lo primer motiu d' attach d' aqueixos senyors, que, fenthi una guerra sens tregua, se gastan los diners

per ferla desapareixer. Hi ha també una socie-tat coral que conta ab una biblioteca al objec-te de atendrer á la mútua instrucció de sos as-socials; y ells tractan de destruirla; introdu-hint la discordia y la cizanya. Se tracta de fer un pont per facilitar lo trasport y demés conve-niences de nostres vehins de San Juliá; y ells emplean tots los medis y manyas per criar obs-tacles é impedirlo. En fi, seria cosa intermina-ble si habiam de fer menció detallada de quant repugnant y miserable està passant en nostra vila, per efecte de la mala educació é intencions d' aqueixos *caballers particulars*, qual objec-te y propòsits no son altres més que destruir l' idea lliberal y civilisadora per fernes retornar á aquells temps de greu recordansa en que per medi de denuncias se portaban als lliberals à Fernando Poo, á la Habana, á Ceuta, etc., que recordan ab horror alguns dels nostres amichs.

Aquesta vila celebra cada any pe 'l 16 d' Octubre, l' aniversari del primer atach que 'ls car-lins intentaren en igual dia de 1873. Y be, aquest últim any, aqueixos reaccionaris han procurat fer retraurer á quants innocents 'ls escoltaban y treballadors obligats, alentantlos á que no assistissen á la funció cívico-religiosa-oficial, no per altre motiu, sino perque era en sentit lliberal com deu esser; y en cambi, tenint d' avans contractada una part de la música del regiment que hi havia llavors á Figueras, y al acabar los lliberals sa manifestació, sortiren aqueixos reaccionaris, ab un pendó *blanch* orlat del mateix color y l' inscripció de *Gloria á los defensores* debent suposar-se, que aquets defen-sors eran 'ls de la bandera blanca qu' ells por-taban, ó sigan 'ls carlins ses predilectes.

Ells emplean tots quants medis poden dispo-sar, per baixos y repugnats que sigan, per arribar á formar Ajuntament propi: aixís es, que han fundat un Cassino en la creencia que aquest Centro debia ser la reunió ahont debian inspirar sos fins reaccionaris, á qual objecte redoblan cada dia ses esforços, y anular la idea lliberal, progressiva y civilisadora, arrelada en la gran majoria d' aquest poble experimentat y amant de la civilisació. Per conseguir sos vitu-perables propòsits, fins acudeixen al argument de la necessitat, prevalguentse de la falta de tre-vall que avuy s' experimenta en aquesta pobla-ció, especialment en la fabricació de taps, que està casi reduhida á son poder, y en sa conse-güencia, acceptan ó despedeixen als treballadors segons creuen poguer ó no disposar de sa vo-luntat. Concitan la discordia, sembran ódis, portan l' intranquil·litat fins al mateix seno de las familiars, y en una paraula, no reparan en cométrer qualsevol indignitat.

Res consegueixen, no obstant, perque ¿qui no recorda la desastrosa administració que feren la major part d' aqueixos pretensiosos, durant lo curt periodo en que, «no per elecció», sino per escalament ocuparen los càrrecs de conse-llers? ¿Qui ignora en aquesta vila, que res feren de profit y útil pera 'l poble, que ni sisquiera feren pressupost determinat?

En cambi, tots recordém que al destacarse una numerosa columna per protegir l' última fortificació, 'l poble no pogué participar dels beneficis d' aquells suministres, que valián un xich la pena, y que foren concedits á una em-presa particular, fins que 's tingueren d' elevar amargas queixas pe 'l poble.

¿Y las sobras de la multa que 'ns imposá l' indigne y fer Savalls, què 's fereu? ¡Es cert que las destinàreu á reintegrarlos alicuatament ab algun altre amich vostre, segons de públich se diu?

Aquests son 'ls homes que volen regenerarnos y que gastan 'l temps sens fer altra cosa mes qu' arrancar la pell al próxim; afortunada-ment se 'ls coneix, y tenim l' entresa suficient per donarlos á coneixer á propis y estranyos. Valgan avuy aquestas sencillas indicacions; mes tart, si es precis, nos extenderém mes, y conta-rém historias intimas y miserias certas.

Nosaltres creyam que després de sa peregrinació á Lourdes, aquella aigua, hauria purificat son cor, y ab 'ls pregaries lo Cel hauria il-luminat sa inteligiencia; mes, per desgracia, no ha estat així, y continúan sent presa d' espirits malèfics. ¡No hi anirian ab prou devoció!—*Varios Demòcratas*.

Secció Oficial.

Caixa d' ahorros Monte-Pío Barcelonés.—Lo dimars dia 26 del corrent se celebrarà una pública moneda de alhajas en la qual se posarà en venda los préstams desde lo número 13,501 al 16, abdés inclusiu.

Barcelona 20 de Abril de 1881.—Lo director de torn, Rafael Llozer.

Colegi de advocats de Barcelona.—En conformitat á lo previngut en lo Decret de 15 de Desembre de 1838, lo senyor Degà s' ha servit senyalar lo dia 6 del pròxim Maig á dos quarts de quatre de la tarde, pera la Junta general que ha de celebrarse en dit mes.

La junta tindrà lloc en la casa-col-legi, carrer de la Leonea, núm. 14, principal.

Desde lo dia 26 del actual estarán de manifest en la Secretaría las quentas correspondentes al ejercicio del present any.

Barcelona 20 de Abril 1881.—Lo Secretari, Conrat Roure.

Administració principal de correus de Barcelona.—Llista de las cartas, impresos y mostres detingudes en aquesta Administració principal per falta de franqueix en lo dia de la fetxa.

Número 146. Joseph Codina, Reus.—147. Joseph Codina, id.—148. Madre Inés, Mataró.—149. Bonaventura Roldes, Cambriàs.—150. Francisco de A. Aldomà, Archs.

Número 151. Nto. Mahé.—152. Francisca Carreras, id. Joan Llauro, Oristà.—154. Alejandro Comalat, Figueras.—155. Anton Sabater, Castelló d'Ampurias.—156. Telesforo Marcos, Villaseco.—157. Domingo Junquera, Zamora.—158. Narcisa Viñeta, Mora de Ebro.—159. Gonzalo Ferrando, Valencia.

Número 161. Carme de Guisola, Oviedo.—162. Encarnació Vega, Málaga.—163. Anton Miralles, Curullada.—164. Bibiano Moreno, Villagordo de Júcar.—165. Joseph Gras Cardona.—166. Francisco Roca, Valencia.—167. Joseph Tercul, Figueras.—168. María Lugares, Barcelona.—169. Melchor Ferrer, idem.

Barcelona 19 de Abril de 1881.—Lo Administrador principal, Lluís M. Zavaleta.

Caixa d' ahorros de Tarrasa.—Han ingressat ab la fetxa d' aquest dia 613 pessetas procedentes de 21 imposicions, essent 0 lo número de nous imponentes.

S' han retornat 802 pessetas 0 céntims á petició de 3 interessats.

Tarrasa 17 de Abril de 1881.—Lo director de torn, Joseph Pi.

Defuncions.—Des de las 12 del dia 16 fins á las 12 del dia 19 de Abril de 1881.

Casadas, 2.—Casats, 4.—Solters, 3.—Solteras, 4.—Viudos, 2.—Viudas, 2.—Noyas, 7.—Noyas, 6.—Aborts, 0.—Naixements: varons, 4.—Donas, 9.

Secció Comercial.

PORT DE BARCELONA.

Embarcaciones entradas en lo dia d' ahir.

Tres barcos menors ab 140 pipas vi pera trasbordar.

Despatxadas.

Pera Cardiff v. Corwall.
Id. Marsella v. Eridan.
Id. Génova v. Barga.
Id. Cette v. Correo de Cette.
Id. Mahó v. Puerto Mahón.
Id. Cette v. Adela.
Ademés 1 barco menor ab efectes.

<i>Sortidas.</i>	
1. Pera la mar f. Sagunto.	
1d. id. f. Zaragoza.	
2. Id. id. c. Tornado.	
1d. Sta. Teresa p. Esperanza.	
1d. Terranova c. Giovanni.	
1d. Liverpool v. Ter.	
1d. Marsella v. Eridan.	
1d. Mahó v. Puerto Mahón.	

TELEGRAMAS COMERCIALS.

Nova-York 16 Abril.
Vendas de cotó, 7,000 balas.
Disponible sens variació.
A entrega baixa 1/32.
Nova-York 18 Abril.
Cotó, 10 7/8.
Arribos 19,000 balas en 3 días.

CAMBIS CORRENTS

DONATS PER LA JUNTA DE GOVERN DEL COLLEGI DE CORREDORS REALS DE COMERS DE LA PLASSA DE BARCELONA DEL DIA 16 DE ABRIL DE 1881.

Londres á 90 d fetxa, 48'40 per 5 ptas.
París, 8 d. vista, 5'07 p. per id.
Marsella, 8 d. vista, 5'06 1/2 p. per id.

	8 dias vista		8 dias vista		
Albaceta...	3 1/4	dany	Málaga...	3 1/4	>
Alcoy...	3 1/3	>	Madrit...	5 1/8	>
Alicant...	3 1/3	>	Murcia...	5 1/8	>
Almeria...	5 1/8	>	Orense...	1	>
Badajoz...	1 1/2	>	Oviedo...	1 1/2	>
Bilbao...	3 1/2	>	Palma...	5 1/8	>
Burgos...	1	>	Palencia...	1	>
Cádis...	5 1/3	>	Pamplona...	5 1/8	>
Cartagena...	5 1/8	>	Reus...	1 1/4	>
Castello...	5 1/3	>	Salamanca...	5 1/8	>
Cordoba...	1 1/2	>	San Sebastiá...	1 1/2	>
Corunya...	1 1/2	>	Santander...	5 1/8	>
Figuera...	5 1/8	>	Santiago...	1 1/2	>
Gerona...	5 1/8	>	Sevilla...	5 1/8	>
Granada...	7 1/8	>	Tarragona...	1 1/4	>
Hosca...	2 1/4	>	Tortosa...	3 1/4	>
Jeres...	5 1/8	>	Valencia...	3 1/8	>
Lleyda...	5 1/8	>	Valladolid...	7 1/8	>
Logronyo...	3 1/4	>	Vigo...	1 1/2	>
Lorca...	7 1/8	>	Vitoria...	3 1/4	>
Lugo...	1	>	Zaragoza...	5 1/8	>

EFFECTES PUBLICHS.

Tit. al port, del deute cons. int. 21 57 1/2 d. 21'62 1/2 p.
Id. id. esterior em. tot. 22'75 d. 22'83 p.
Id. id. amortisable interior, 41'25 d. 41'75 p.
Ob. pera sub. á fer-car. de totas em. 42'50 d. 42'65 p.
Id. del Banc y del Tresor, serie int. 100'25 d. 100'70 p.
Id. id. esterior, 100'65 d. 101' p.
Id. Tresor sobre prod. de Aduanas 99'75 d. 100' p.
Id. del Tresor Isla de Cuba 95'65 d. 95'85 p.
Bonos del Tresor 99'75 d. 100' p.

ACCIONS.

Banc de Barcelona, d. p.
Societat Catalana General de Crèdit 16'50 d. 163' p.
Societat de Crèdit Mercantil 45'85 d. 46' p.
Banc Hipano Colonial, 81'6 d. 82' p.
Real Com. de Canalización del Ebro 12'85 p. 13' p.
Ferro-carril de E. á Fransa 137'75 d. 138' p.
Id. Tarragona Martorell y Barcelona d. p.
Id. Nort d' Espanya 101' d. 10'25 p.
Id. Medina Campo y Orense á Vigo, 77'85 d. 78'10 p.
Id. Valls á Villanueva y Barcelona 77' d. 78' p.

OBLIGACIONS.

Empréstit Municipal, 100'70 d. 100'5 p.
> emissió 4º Janer 1830 97'25 d. 98' p.
> Provincial, 105' d. 106' p.
Fer-carril de Barc á Zaragoza 114' d. 114'25 p.
Id.—id. Série A. de 500 ptas 62'50 d. 62'75 p.
Id.—id. Série B. de 475 ptas. 62'75 d. 63' p.
Fer-carril de Tar. á Barna. y Frans. 107' d. 107'25 p.
Id.—T. á M. y B. y de E. G. 1D3' d. 103'25 p.

Id.—Barcelona á Fransa per Figueras 63'50 d. 64' p.
Id.—Y minas S. Joan de les Abadesses 93'25 d. 93'50
Id.—Grau á Alm. y Alm. á Val. y Tarr. 61'90 d. 52'10

COTISACIÓ oficial de las Bolsas de Madrid, París y Londres, del dia 20 de Abril de 1881.

Madrid. Renta perpet. int. al 3. p. 0|0 . 21'77 1/2

ext. . 22'90

Deuda amort. ab interès 2 p. 0|0 int. . 42'20

Bonos del Tresor de 2,000 rals. . 99'95

Oblig. del Banc y Tresor serie int. . 100'10

Id. del T. sobre prod. de Aduanas. . 100'50

Id. generals per ferro-carrils. . 42'85

Paris.—3 p. 0/0 Consolidat francés. . 83'10

Londres.—3 p. 0/0 consolidat anglés. . 100'13/16

TELEGRAMAS particulars de las Bolsas de Madrid y Londres.

Madrid.—Consolidat interior. . 21'77 1/2

Subvencions. . 42'85

Amortizable. . 42'15

Bonos. . 99'85

Paris.—Consolidat interior. . 20'43

exterior. . 21'81

BOLSI. (Segons nota de la casa Espinach).—A las deu de la nit quedava lo consolidat á 21'57 1/2 diners y 21'60 paper.

Accions B.-H. Colonial 82.—Id. Fransas 137 1/2.—Id. Norts 101 1/4.—Id. Orenses 00.—Banc de Catalunya 00 paper.

Joch Official

RIFA DE VALLS.

SORTEIG 16.

1. sort, número 1,169 premiat ab 500 pessetas.

Stes.	Núms.	Ptas.	Stes.	Núms.	Ptas.
2.	1623	40	17.	14885	15
3.	5880	30	18.	1512	10
4.	9757	25	19.	1895	10
5.	587	15	20.	3108	10
6.	1874	15	21.	5207	10
7.	2439	15	22.	5238	10
8.	2798	15	23.	5513	10
9.	3531	15	24.	7871	10
10.	4088	15	25.	8180	10
11.	8034	15	26.	9759	10
12.	9044	15	27.	10120	10
13.	9228	15	28.	13795	10
14.	10043	15	29.	14624	10
15.	12952	15	30.	14805	10
16.	14777	15	31.	14990	10

NÚMEROS PREMIATS AB 5 PESSETAS.

211	2392	4754
-----	------	------

ENTERROS,
FUNERALS Y ANIVERSARIS,
ANUNCIATS PER AVUY 17.

Don Frederich Nicolau y Dalmases.—Missas á las 10 matí totes las missas de 10 á 12 en la parroquia de Santa Agnès.

Don Fermi de Falces y de Azara.—Enterro á dosquarts de deu matí; casa mortuaria Font de S. Miquel 2, per acompañar lo cadavre á la iglesia de San Just y Pastor y de allí al cementiri.

Donya Margarida Durán y Manella.—Enterro, ofici de cos present á las 10 matí; casa mortuaria carrer d' en Serra número 18 per acompañar lo cadavre á la iglesia de S. Miquel Areangel (Mercé) y de allí al cementiri.

XAROP CURATIU de la ANCIA NA-SEIGEL, procedent de la casa Scot, y C. Representants per Espanya. FARMACIA DEL GLOBÓ, Plasa Real.

LO DIPOSIT
DE
MAQUINAS PERA COSIR
DE

WERTHEIM

del carrer de la Ciutat núm. 13, s'ha traslladat al de

AVINYO 18, bis, devant la Baixada de Sant Miquel.

Tots los sistemes 10 rals setmanals.

NO mes formigas en los arbres fruyters.

Ab la LIA CAPDEVILA y MIRASO, inalterable á totas las temperaturas, se obté aquest gran resultat sens que perjudiqui en res los arbres per tendres que sian, y se respon de lo que 's promet. Basta un ral que val una unsa per fer una prova, y 25 rals kilo. Se donan prospectos.

Unichs punts de venda carrer de la Llibreria, n.º 11. perfumeria de Francisco Capdevila Barcelona y en sa casa laboratori, carrer Colom 126, Sans

TERRENO EN VENDA. N'hi ha un de mes de dosents mil pams, en paratge bastante cèntric de la Vila de Gracia. Informara lo notari de la mateixa don Joseph Lopez, carrer del Lleó, núm. 27.

DOMENECH,

carrer Ample, 21. Novas y acreditadas màquinas pera cosir y fer mitja, ab pedal, nomenat higienich per sa gran llaujeresa y preus á gust del comprador.

EDUARDO LOPEZ.

Classes de càcul mercantil, teneduría de llibres, reforma de tota lletra, ortografia y correspondencia comercial

A SATISFACCIÓ DEL ALUMNO.

Végitse sos quadros. Viu, Carrerme, 19, 1.º

ARA ES POSITIU.

Los ulls de poll y duricias se curan á voluntat del pacient ab l'Elixir de Garriga.

De venda en sa farmàcia, carrer de Sant Antoni Abat, n.º 25.

CURACIO DE LAS MALALTIES

DE LA VISTA.

Tractament especial que escluixi càustichs y operacions. Grans y positius resultats. Consultas de 12 á 2 y de 6 á 8.

ASALTO, 27, primer.
Gratis als pobres, de 3 á 4.

AB VENTATJA DE PREUS.

Se pintan tota classe de llits de ferro ab flors á pels, nacar y adornos d'or i fí desde 8 rals per munt; caixas de guardar diners desde 20 rals per amunt. Darán rahó en lo Kiesko de frentelo carrer del Hospital, y en lo carrer de Sant Bertran número 8, tenda.

GANIVETS. de taula de Toledo, fulla y manech de una sola pessa, acer pur. Porta Saant Madrona, núm. 8, armeria de Oliveras.

FRANCISCO NEL-LO SERRA

Carbons minerals inglesos pera totas las indústries. Especialitat en los carbons pera las fornals.

Guanos llegitims del Perú.
Sofres refinats en terrós y móltis.

TARRAGONA.

LA PARISIEN.

Gran casa exclusivament embaladora, única en Espanya pera embalar tota classe de mobles los mes delicats. Carrer de Gegants, núm. 2.

GRAN DIPOSIT y venda de llits tornejats, somiers y altres mobles, á preu de fàbrica. Carrer de Dou 3, cantonada al del Carme.

PASTA PECTORAL DEL DR. ANDRÉU.

Remey segur contra tota classe de tos per fortá é incòmoda que siga.

Clasificació de las virtuts de aquesta pasta en las diferentes varietats que presenta aquella enfermetat.

LA TOS ronca y fatigosa, qu' es sintoma casi sempre de tisás y catarrus pulmonars, diminuyeix moltissim ab aqueix medicament rebaixant per complert los accessos violents de tos, que contribueixen molt al decaiment dels malalts.

LA TOS continua y pertinàs produhida per moltes pessigollas en la gorganta, á voltas de caràcter herpètic, se corregeix al moment ab aquesta pasta y desapareix luego ab l' aussili d' un bon depuratiu.

LA TOS seca, convulsiva interrompuda moltes vegadas per sofocació, com passa als asmàtics y personas excessivament nerviosas per efecte d' una gran debilitat, se combat perfectament ab aquesta pasta pectoral.

LA TOS causantlos hi vomits, desgana y fins esputos sanguineos, se cura ab aquesta pasta; majorment si se l' accompanya algun decuit pectoral y analeptic.

LA TOS catarral ó de constipats y la dita vulgarment de sanch, ja sia fresca ó crònica, se cura sempre ab aquest preciós medicament. Son numerosissims les exemples de curacions obtinguts en personas que de molts anys patien semblant tos, tan incomoda y pertinàs, que 'l mes petit constipat se reproduïa d' una manera insufrible.

S' han d' advertir que moltes tisis pulmonars prevenen d' una simple tos, ocasionada per un constipat mal cuidat.

Aquest gran medicament es, pues, sempre segur pera curar en uns casos y combatre en altres una enfermetat de quals terribles resultats se veuen diariament exemplars.

ALIVI Y
CURACIÓ DEL

ASMA

Ó SOFOCACIÓ
DE TOTA CLASSE

PER LOS CIGARETS BALSAMICHS Y 'LS PAPERS AZOATS.

Remey prompte y segur que penetra direciament, en farma de fum, dintre del aparato respiratori.

Fumant un sol cigarro ençar que en los atacs mes forts d' Asma, se sent al instant un gran alivi. La expectoració se produceix mes facilment, la tos s' alivia, le pit funciona ab més regularitat y 'l malalt respira llibrement.

Aquests cigarrets portan una boquilla tan cómoda que no embruta 'ls dits y 's aspira 'l fum ab extraordinaria suavitat, poguen fumarlos las senyoras y personas mes delicades.

LOS ATACHS D' ASMA per la nit se calman al instant ab los papers azoats, cremantne un-dintre la habitació; de modo que 'l malalt que 's veu privat de deseansar sentintse despresa un agradable benestar que 's converteix en lo més apacible son.

Deposit Central d' aquests medicaments: Farmacia de son autor en Barcelona, y se trobarán també de venda en las principals Farmacias de totas las poblacions d' Espanya y d' America eom en França, Italia y Portugal.

FERRO DIALISAT CASES.

Recomenat per la classe médica contra la anèmia, clorosis, estenuació, debilitat, leucorreia, etc. Aventatja 'ls demés preparats de ferro per no tenir olor, sabor ni ennegrir jamay las dents, essent flierat per los estòmachs mes delicats. Reemplassa ab ventatja al Ferro Bravais.

11. Al per major, Farmacia de Avinyó y Cases, plasa de la Llana, —Barcelona: Al detall en quasi totas las farmacias.—Preu 3 pessetas pot.

ANIS DEL MONO

Se recomana per ser lo mes agradable y digestiu de tots quants són coneiguts fins avuy.

De venta en totas las dulcerias, tendas de comestibles y cafés.

BESCUITS-VIÑAS

ADMETLLATS á la Canyella, á la Vainilla, á la Yema y al Llimó.

De venda en las confiterias y tendas de comestibles.—Deposit, 16, Avinyó, 16.

GABINET.

2º; Consulta de 11 a 3.

Pera la curació de les enfermetats venéreas, sifilitiques de la matris y dels noys. Plassa del Angel, número, 4 y 5

RASPAIT

Ultim manual de la Salut, lo mes complert de tots, ab notícias aclaratorias: diccionari de paraules tècniques en castellà, català y Francés; causas y defensas, gran farmacopea y cassos pràctichs, del Dr. Puigferrer. Mètode al que deuenen sa salvació molts desahuciats en tífus, tisis, venéries, herpes, reumatisme, feridura, etc.—Se ven carrer de Sant Pau, núm. 13, pis primer, porta primera y principals llibreries.

ALS MALALTS DE AFECCIONS HERPÉTICAS, ESCRUFULOSAS Y SARNOSAS. CONSULTAS DE 12 A 2.

Ensanche, Carrer del Consell de Cent, 414.

Telégramas particulars.

Madrit 19, á las 7'45 nit.—Un telégrama de Manila anuncia la mort del Sultà de Jolò.

Le Consell de ministres s'ha ocupat de les qüestions referentes à Filipinas, de las obras de defensa en Sevilla pera evitar las inundacions, y d'assumptes de caràcter administratiu.

La comissió tècnica que passá à aqueixa capital se reunirà lo divendres pròxim pera proposar al ministre de Foment la resolució que hagi adoptat en lo relatiu al enllàs dels ferrocarrils catalans.

Madrit 19, á las 9 nit.—Han sigut firmats los reals decrets, rellevant al general Despujols del mando de la isla de Puerto-Rico, y nombrant pera reemplassarlo al general Laportilla.

Madrit 20, á las 8'15 matinada.—La Gaceta publica 'ls reals decrets rellevan al general Despujols del càrrec de capitá general de Puerto-Rico y nombrant en sa reemplàs al general Portilla; nombrant president del consell de redaccions al general Hendinuela; ascendint à almirant al vice-almirant Pinzon, à vice-almirant al contra-almirant Valcarcel; à contralmirant al senyor Montenegro; nombrant capitá general del departament del Ferrol al senyor Suance.

Madrit 20, á las 5'15 tarde.—Un telégrama de Sevilla anuncia que ha recrudescut lo temporal, habent aumentat las aigües del riu fins á 16 peus sobre son nivell ordinari é inundant los molls.

Se tem que s'inundin novament lo ferrocarril.

Los autonomistas han acordat lo retraiement en las próximas eleccions.

S'ha disposat que 'ls quintes declarats inútils per las Diputacions provincials ingressin en los batallons de depòsit.

Bolsa.—Consolidat, 21'77. — Bonos, 99'95.—Subvencions, 42'85.

També publica 'l periódich oficial varios altres nombraments entre ells los de advocats del Estatà favor dels senyors Carrascosa y don Teodoro Perez.

Ademés inserta una disposició encarregant al director del Institut geogràfic que promogui la concurrencia á la Exposició de Venecia y 'ls treballs pera la mateixa.

Belsi.—Consolidat, 21'77.

Madrit 20, á las 5'30 tarde.—La premsa democràtica publica lo manifest electoral possibilista. En ell se retxasa tota unió ab las fraccions en que 's divideix la democracia, preferint á ella la unió ab los ministerials.

Madrit 20, á las 5'45 tarde.—Segons l'últim telégrama de Sevilla, comensa la inundació en los carrers y està amenassat lo terraplé del ferro-carril per lo reblandiment causat per lo desaigüe últim.

La premsa de oposició que 's publica á la nit dirá que 'l Consell de ministres d'ahir, se ocupá de la reunio de las actuals Corts pera discutir la totalitat dels pressupostos. Es probable que demà desmenteixi aquesta noticia la premsa ministerial.

Madrit 20, á las 8'45 nit.—Han surtit de Manila forces pera reforsar la guarnició de Jolò. Los indígenes atacaren á la guarnició espanyola, deixant 100 morts en lo camp.

Es inexacte que la Reyna mare donya Isabel pensi venir á Madrit.

Madrit 20, á las 9 nit.—Lo vice-president de 'l 'Uniò Catòlica' ha publicat un comunicat en los periódichs en lo que declara que 'l' 'Uniò' no pendrà part en las eleccions.

S'ha verificat una subasta de papé de la Deuta al tipo mitx de 21'90.

Los miners d' Oviedo s'han declarat en huelga.

S'ha donat ordre á las autoritats de Manila de aprestar los barcos de guerra d' aquell aposadero pera protegir los interessos espanyols en Jolò en cas de que s'igan desconeguts.

Paris 20.—S'ha confirmat que las tropas tunecinas feren disparos contra un canonier francès, qual fet ha produxit indignació. Es probable que demà 'comensin las operacions.

Los embaixadors de las potencias en Constantinopla entregaren una nota idèntica á la Porta, notificant la acceptació del arreglo en la qüestió de las fronteras turch-gregas.

Continúa la agitació en Atenas.

Paris 19.—Sembla decidit que las tropas franceses atacaran á los krumirs passat demà.

Las tropas regulars tunecinas han surtit pera la isla de Tabarka, ab l'objecte de molestar lo desembarch de los francesos. Lo Bey ha enviat als consuls una nova protesta contra la violació del territori per Fransa. Lo Bey se nega á castigar á los krumirs, que diu permaneixen tranquillos.

Ha comensat lo Congrés monetari.

de entretemps
á mida per

8 DURÓS

Se garantisa la duració del genero y permanencia del colorit de tots los del pais, inclosos los trajos de 8 duros, tant com sos semblants extranjers. Entrada lliure en la secció de generos del pais.

AL LLEÓ ESPANYOL, Rambla de Santa Mònica, 8.

COMPANYIA HISPANO-FRANCESAS.

Línea de Vapors entre Cette y 'ls ports espanyols del Mediterrá.

DIRECTOR MR. J.H. MARTIN.—CETTE.

VILLE DE CETTE,	de 1700 toneladas,	capità, Michel.
CATALUÑA,	1700	—
SAN JOSE	1000	—
NAVIDAD,	1000	—
ADELA,	900	—

Aquests vapors construïts segons los ultims models reuneixen las meillors condicions pera la carga y comoditats pera passatgers.

SORTIDAS DE BARCELONA.

PERA CETTE. Tots los dimarts y tots los dissaptes.

PERA VALENCIA, ALICANT, CARTAGENA, ALMERIA Y MÁLAGA. . . . Tots los diumenges.

Consignataris senyors PONSENTI y ROBREÑO, Llauder, 1, entressuelo Dirigir-se en Cette á Mr Bmy. Rigaud.

Paris 20, à las 4'45 tarde.—Un personatje maltés molt influent tracta de dirigir á la reyna d' Inglaterra la sollicitud de que personalment intervengui á prop del govern de Fransa pera que no 's molesti al Bey de Túnez en la posessió de sa regència.

Molts maltesos qual firma demanà aquell solicitant, se van negà á apoyar la petició.

Las notícies de Túnez son contradictorias. L'únich que positivament se sab es que continúa en la frontera la concentració de las tropas qu' forman lo cos expedicionari.

Lord Beaconsfield serà enterrat ab gran pompa en lo monastir de Westminster.

AFECCIONS METEOROLÒGICAS.

BARCELONA.

Dia.	Hora.	Termòmetro Centígrado.	Baròmetro Aneroides.	Higròmetro Sausure.
19	10. n.	17	753	83
20	7. m.	15	751	82
,	2. t.	23	749	78

BUTLLETI ASTRONÒMIC

per I. MARTÍ TURRÓ.

21 d'Abril 1881.

METIS (9)—Los elements de la orbita del planeta METIS (9) son los següents:

Decoviment.	· · ·	Graham en 21.4.1848
Moviment diurno	· · ·	962" 339.
Duració de la revolució	· · ·	1346, 719 días.
Distància al Sol	· · ·	2, 386663 (T-1).
Exentricitat de sa órbita.	· · ·	0, 1233 246.
Longitud del nus ascendent.	68° 31, 35".	
Longitud del periheli.	71° 31, 35".	
Inclinació de sa órbita.	5° 36 00".	

CONJUNCIÓ DE SATURNO Y JÚPITER—Demà á las 1h 41'M. lo planeta Saturno se trovarà en conjunció geocèntrica ab lo Sol. Demà també á las 2h 37'M. lo planeta Júpiter estarà en conjunció ab lo Sol, trovantse en la constelació de Aries y signe de Taurum.

SOL.—Ix á 5h 11'M.—Se pon á 6h 47'T

LLUNA.—Ix á 1h 57'T. Se pon á 10h 53'M.

Imp. El Porvenir, à c. P. Maños, Tallers, 51 y 52.

Discurs textual pronunciat per

DON FRANCISCO PÍ Y MARGALL

EN LO «MEETING» CELEBRAT EN GRANADA.

CORRELIGIONARIS DE GRANADA:

Estich content entre vosaltres. Os he trovat ferms y tenassos en las nostres idees, y aquesta es pera mi la major satisfacció del mon. Permaneixeu com fins avuy y llansen d' entremitx de vosaltres als vacilants y als que titubejan. Massa apostasias habém tingut; no obriu ab la vostra debilitat la porta á novas desereions. Las apostasias son un grave mal pe 'ls partits; afortunadament son un mal passatger.

Creuhen sempre 'ls apòstatas que han de fer seguir ab ells á las multituds que 'ls tingueren per idols. No se las importan may; no s' en importan sino un grupat de gent ambiciosa y turbulenta. Al esclarir la Revolució de Setembre hi havia al frente de la democràcia un home de rellevants dorts d' intel·ligència y de caràcter, don Nicolau M. Rivero. Abandoná 'l seu partit y s' en passá al camp radical, creyent que en cambi dels drets individuals podia molt bé entregar la República. L'acompanyaren uns quants homens; lo partit seguí als que permanesqueren fidels; y la idea federal va creixe y 's desarrollà ab una promptitud de que hi ha en la història escassissims exemples. A pesar de lo elevat dels seus propòsits, á pesar de lo molt que després va trevallar pera precipitar la caiguda de don Amadeo de Saboya y establir la República, jamay pugué aquell home eminent recobrar la popularitat perduda: jamay lo partit li perdoná sa primera apostasia.

Als apòstatas que nosaltres habém tingut los hi toca la mateixa sort. S' han atret alguns homens de valua; no han pogut fer seguir la massa del partit. Aislats, sols, al fi s' han tingut d' acullir al camp progressista. Sentint haber perdut la popularitat de que gosaren, recorren á medis artificiosos pera recobrarla: no ho consegueixen ni ho conseguiràn en tots los dies de sa vida.

Es sensible que s' en hagin anat; mes no vos fassi por la seva falta.

Entra avuy en lo camp de la política una juventut generosa, que sent palpitar en son cor lo sentiment democràtic. Encara té aspiracions vagas, mes no tardará á concretarlas. Intelligent y estudiosa, examinará 'ls dogmas dels diversos partits en que 's divideix la democràcia, y vindrà en gran part al nostre camp, quan comprengu que 'l nostre dogma es lo mes sencill, lo mes concret y 'l mes ample.

Avans de naixre la idea federal, lo dogma democràtic era realment incomplert. Afirmava la autonomia del individuo y receneixia la de la nació, sens pendre per res en compte la del municipi y de la província. Nosaltres som los que habém vingut á completarlo y derivarlo de principis generals, tant elevats com assequibles á las mes vulgars intel·ligencies.

Nosaltres entenem, en primer lloc, que 'ls grups humans no estan llegítimamente formats sino per la lliure y espontànea voluntat dels que 'ls forman ó han de formarlos. D' aqui deduhim que 'ls municipis deuen descansar en la lliure voluntat dels pobles y las nacions en la lliure voluntat de las provincies.

Nosaltres no admitem com origen llegítim d' aqueixos grups, ni 'l dret de conquesta, ni la prescripció ni 'ls casaments dels princeps. No admitem la conquesta, perque la forsa es negació y no base del dret; tampoch admitem la prescripció, perque ab ella vindriam á sancionar la forsa, ni tampoch los easaments dels

princeps, perque 'ls pobles no poden ser patrimoni dels reys.

¿Cóm está formada, no obstant, la nació espanyola? Lleó y Castilla, Castilla y Aragó, Aragó y Catalunya s' uniren ab los matrimonis dels seus princeps. Navarra fou portada á la nació per la forsa de las armas; aquestas provincias d' Andalucía, incorporades á Castilla per la reconquista del terreno contra 'ls arabs. ¿Pot ser aquesta la base racional y llegítima de la nacionalitat espanyola? ¿No estarà millor formada y constituida, quan descansi en la lliure voluntat de las provincias que la componen? La lliure manifestació d' aqueixa voluntat es lo que nosaltres entenem per pacte. La manera com s' hagi de fer aqueixa manifestació la dirán las circumstancies. Diversas podrán ser las formas: la constitució del pacte es de tot punt ineludible. No es aquest, com alguns creuhen, un mer procediment; si ho fos, es evident que no fora susceptible de procediments distints.

Ara bé; ¿qué es lo que oposan los nostres adversaris á 'n' aqueix primer principi del nostre dogma? No saben dir sino que pe 'l pacte pot venir á disoldre 's ó quan menos á disminuir la nació espanyola. Pobra idea tenen formada aquests homens de la nostra nacionalitat. Segons aixó, sols es la forsa lo que manté unidas las nostres provincias; bastaria la llibertat pera disgregalas. En lo meu discurs de Saragossa vaig ja demostrar, per la història de la nostra guerra de la Independència, quan infundada es aquesta opinió y quan gran es 'l' error en que cauen. Vaig ara á demostrarlo per medi d' un altre fet no menys significatiu.

Al Nort d' Espanya, mes enllá del Ebro, en las costas del mar Cantàbric y en la cordillera dels Pirineus, hi ha quatre provincias, las Vascongadas y la de Navarra, que són entre nosaltres verdaderament heterogenees. Las habita un poble que, segons diuen los moderns naturalistes, constitueix una rassa apart. Parla, á la veritat, una llengua, que no té cap afinitat ab la nostra ni ab las demés d' Europa. Des de sigles remots s' ha regit per institucions polítiques y administratives molt distintes de las del restant d' Espanya. Han pensat no obstant jamay en separarse de nosaltres?

En lo que va de sigle han sostingut aquelles provincias dues llargues guerres civils á favor de los que ells consideran la rama llegítima dels Borbons. En las dues guerres los habem vist y no pe 'ls medis mes nobles. Lo despit, l' amor propi ofés, la poca dignitat de la nostra conducta haurian pogut molt bé inspirarlos hi la idea de la seva independència. Y per la seva independència no s' han sublevat jamay.

Es una por pueril y ridícula la que respecte á 'n' aquest punt aparentan tenir los enemichs del pacte. Baix lo sistema unitari, 'no pot per altra part succeir que las provincias se disgreguin de las nacions? Baix lo sistema unitari viviam, quan s' alsà Portugal pera reclamar sa autonomia. Inútilment volgueren subjectarlo; vint anys de guerra no bastaren pera dominar aquell poble indòmit. En la batalla de Montesclaros perderem la major y millor part del nostre exèrcit y tinguerem per fi de consentir en que fos una nació independent. Independent continua sent, y moralment està de nosaltres mes apartada que 'l' imperi de Russia. Coneixem lo que passa en Russia bastant millor que lo que passa en lo regne vehi.

En los nostres mateixos temps habem vist á Hungría rebelarse contra l' Austria y posar en perill lo sistema d' aqueix imperi. Austria la va vence gracies á las armas russas y 's cregué no obstant obligada á retornarli la autonomia de que en millors temps havia disfrutat. En Orient, 'cuants pobles no pugnan avuy pera separarse de Turquia, nació á la viuhen units, no ja durant alguns anys, sino durant algunes sigles! Fins la mateixa Gran Bretanya està amenassada de la separació d' Irlanda.

Mentre las nacions no estigan formadas per la lliure voluntat de las provincias que las forman, no sé á la vritat compendre ab quin dret se poden emplear las armas contra provincias que tendeixin á separarse de la mare patria. Doneu per base á 'n' aquestas nacions lo pacte y será perfecte 'l dret pera reduhir las provincias rebeladas. Lo pacte es essencialment bilateral y no pot rompers per la voluntat d' una sola de las parts. ¡Ah! los que 'ns acusan de que pretenem disoldre la nació, ignoran ó aparentan ignorar que volém donarli un fundament mes ferm, mes durader, mes inquebrantable. Si no s' han d' apoyar en lo pacte, 'en qué deuen apoyar-se, segons los nostres adversaris, las nacionalitats?

Sostenim en segon lloc los federales que tots los sers humans, individuals ó colectius, per lo sol fet d' esser racionals y lliures, tenen dret propi á regirse per si mateixos en tot lo que no afecti á la vida dels demés sers. De aquí 'n deduhim que 'ls pobles y las provincias deuen esser en aixó tan autònoms com la nació y 'l individuo. Distingim en tots los sers humans una vida interior y un' altra de relació, y sostenim que en la seva vida interior deuen esser tots lley de si mateixos y en sa vida de relació obheir á la constitució del grup superior; lo municipi pe 'l individuo, la província pe 'l municipi, la nació per la província.

Aquestas constitucions, partint á la vegada de la idea federal y del principi democràtic, entenem que deuen ser formadas per aquells mateixos que deuen obeir-los; la província pe 'ls municipis, la nacional per las provincies, la internacional, si demà hi hagués aquesta, per las nacions.

Contra aquesta doctrina s' hi objecta que la nació, com organo superior del dret, pot y deu regularizar lo mateix sa propia vida que la de las provincias y dels pobles. Los que tal cosa pensan y diuen no poden de cap manera aspirar al nom d' autonomistas. Aixó es lo que tenim avuy, aixó es lo que habém tingut sempre, lo mateix baix lo règim dels radicals que baix dels conservadors; los pobles y las provincias sempre á disposició del Estat, que avuy aumenta y demà reduueix lo limit en que han de moure 's Nò; los pobles y las provincias son per lo menos entitats tan substantivas y respectables com la nació, y dintre de si mateixos organos tant llegítims del dret com las nacions.

No son pera aquesta ocasió ni pera aquest lloc las elucubracions filosòficas; vos demostraré ab un exemple quant falsa es la teoria dels nostres adversaris. No hi ha en lo mon solament interessos locals, provincials y nacionals; 'n' hi ha també d' internacionals. Creixen y 's desarrollan aquests interessos á proporeió que 's multiplican las relacions dels pobles y no poden tardar en tenir un organo que 'ls representi y un poder que 'ls dirigeixi.

Tart é d' hora vindrà la confederació d' les nacions; avuy la de les nacions llatines, demá, la de les nacions germàniques, un altre dia la de les nacions eslaves. Suposém que ja existís la confederació d' les nacions llatines. ¿En que estaria la Espanya somesa al poder de la confederació? Sols en lo verdaderament internacional, en l' enllàs dels seus ferro-carrils, correus y telégrafos, ab los telégrafos, correus y ferro-carrils extranjers, en la rectificació de les seves fronteras, en l' aranzel de las aduanas, en lo curs y valor internacional de sa moneda, en la reciproca validèss dels títuls académichs, contracts y sentencias dels tribunals, en lo lliure us dels mars interiors, en los conflictes que pugués tenir ab altras nacions. ¿Deixaria per això de ser autònoma en sa vida interior? Entiria en sa vida interior la intervenció del poder federal baix lo pretext de que aqueix fos l'òrgan superior del dret?

Nò; Espanya seguiria tan lliure com ara pera donar-se la constitució política que vulgués, determinar los seus pressupostos de gastos y d' ingressos, imposar y recaudar los tributs que requirissen las seves atencions, tenir la forsa armada que considerés necessaria pera garantir lo dret dels seus ciutadans, organizar la seva administració, establir los seus tribunals de justicia, fer en una paraula tot quant convingués, als seus particulars interessos. Y per què no ha de passar lo mateix ab las provincias respecte à la nació y ab los pobles respecte à las provincias? Las provincias foren un dia nacions y l' poble es la nació per excelencia.

Mireu si es senzill y lògich lo nostre sistema. Treballau sens descans pera que se l' comprenyi y s' realisi. Procureu sobre tot donar á coneixre als nostres adversaris las seves immensas ventatges.

La llibertat política, no ho perdeu de vista, no està garantida, sino dintre del sistema federal. Pera que ho estiga, no basta que sian lliures lo pensament, lo treball y la consciència; no basta tampoch que gosin del dret de sufragi tots los ciutadans. No ho està sino quant los governs estan privats de medis pera falsejar la voluntat dels electors, es à dir, pera obligar als electors à que votin los seus candidats. Baix los governs unitaris, es aixé poch menos que impossible. Lo mateix ab los radicals que ab les conservadors, lo govern te sempre medis de sobra pera limitar la voluntat dels comicis.

Suspen à son capítxo 'ls Ajuntaments y las Diputacions de Província; pera ferho no li falta jamay mes ó menos ingeniosos pretexts. Ell es qui nombra 'ls governadors de província, los administradors econòmichs, los jutjes y 'ls magistrats, los ingeniers civils, de monts, de mines, los governadors militars, un' altra immensa multitut d' empleats que forman com una red sobre las provincias y 'ls pobles. Per medi d' aquest aixam de funcionaris te la ma à totas parts; y aquí afalaga, allá amenassa, aquí promet, allí aparenta negar lo que ab dret se li demanda y fa ballar als electors segons sa voluntat y conveniència.

D' aqui prové que tots los gobers, ja surtin de partits numerosos, ja de mesquins bandos, se precurin estretas majorias pera sos parlaments; d' aqui naix que homens sense valua y sens prestigis surtin ala freqüència diputats per provincias que jamay los han conegut; d' aqui naix que un home, mentres sia ministre, disposi de deu ó dotze districtes y l' dia en que cai-gui no 'a tingui ni sisquiera un que li obri las portas del palau del Congrés.

Tot això desapareix ab lo sistema federal. Los governadors son elegits per las mateixas províncias, los araldes per los pobles, en cap cas té l' govern central facultats pera depositarlos ó suspendre 'ls. Los que 'ls han elegit son los qui tenen dret à exigirloshi responsabilitat y à privarlos dels seus oficis. Al govern central li correspon solsament lo nombrament dels magistrats y funcionaris federales y à ningú pot afagar ni amenassar, defensats com estan tots los ciutadans per las seves autoritats provincials y locals.

Per això 'ls nostres homens politichs oposan à la realisació dels nostres principis tant gran resistència. ¿Qué seria de nosaltres, diuhem, si no puguessim tenir sota la nostra mà als go-

bernadors de província y als araldes dels pobles; si no puguessim repartir profusament destinos y mercès als que 'ns favoreixen y defendan?

Aquesta facultat de distribuir mercès y destinos es un altre dels mals que afigeixen à la nostra pàtria. ¡Quina administració tant viciosa la nostra! Generalment parlant està en mans de gent incapàs y no tant honrada com exigeixen los interessos del Estat. Vosaltres, los que viviu en províncias, no es fàcil que us figureu lo que passa en Madrid, ahont tot se maquina y tot se reparteix. Allí hi ha una turba d' homens, escoria de las provincias, que no se sap de que viuhen. No gosan de rendas, no exerceixen cap industria, no 's dedican à cap classe de treball, y no obstant menjan, beuen, vesteixen calson y disfrutan. Desde l' demati fins à la nit los trobareu recolcats en las taules dels cafés, parlant de política, ó per dir millor, destrossant horras agenes.

Al dia següent d' una revolució, eridan, esbalotan, exaltan à las multituds, exageran las ideas y s' imposan à ne 'ls governs, allegant mèrits mes ó menos imaginaris de moralitat duptosa. Son ells los primers en agafar pingües destinos, ells los que 'ls roban à mans mes mereixedoras y dignes. No 'ls trobaréu jamay en los días del perill; pero esteu segurs de veure 'ls sempre à la hora del reparto.

¿Y pera què creyeu que buscan los destinos aqueixos homens, brutícia y corch de tots los partits? No pera servirlos degudament, sino pera explotarlos. Lo sou es per ells lo de meus; lo principal son los regalos. Ignorants, no sabrán despatxar un expedient ab arreglo à dret, pero si tindrán la manya suficient pera retardar la seva resolució, pera que l' interessat los hi posi en la mà algunas monedas d' or ó alguns bitllets de Banch. Se tracta de la concessió d' alguna empresa? Ells sabrán crear obstacles pera que 'ls futurs concessionaris los fassin participar de la seva empresa, quant no de la seva fortuna. Lo important per ells es enriquirse rápidament y sense cap treball.

Lo soborno es un mal antich en Espanya; me vé en aquest moment à la memòria aquell gran duch d' Osuna, que després d' haber fet tants esforços pera destruir la supremacia de Venecia en lo Mar Adriàtic é impedir lo pas als turchs, fou deposat del virenat de Sicilia y acusat d' haberse mantingut en son ofici à forsa de sobornar al ministre y al confessor de Felip III. L' advocat que l' defensaba tractà de probar, per un interrogatori de testimonis, no la inocència del acusat, sino la costum general en los vireys de sobornar à ministres del rey pera sostenir-se en los seus empleos. Es antich aqueix mal; pero hi ha grans motius pera dubtar que hagi estat jamay tant extés com ara. Pera determinats negocis s' ha de començar avuy per sobornar al últim oficjal de las oficinas del Estat. No vull dir ab això que no cregui en la existència de funcionaris probos y honrats; los he pogut apreciar pe 'ls meus propis ulls y en alguns hi he vist major virtut de la que tal vegada permeti l' seu miserable sou. No solen ser aqueixos per desgracia los que mes prosperan y adelantan en la seva carrera.

Lo mal estat de la nostra Administració, que es ademés sumament complicada y d' un personal excessiu, no contribueix poch al mal estat de la nostra Hisenda. No sé si en lo que va de sige han arribat à nivellarse alguna vegada 'ls pressupostos.

S' han continuament agravat y multiplicat las contribucions; mes los gastos han sempre sobrepujat la xifra dels ingressos. L' augment dels gastos es verdaderament capás d' esparzar à tothom. L' any 33 s' elevaban à 1,000 millions de rals. Vinticinch anys després, l' any 59, arribaban ja à la suma de 2,000 millions. Catorze anys després, lo 74, pujaban à 3,000; avuy los tenim à 3,400: es de temer que no passin molts anys sens que tinguin lo gust de pagar 4,000 millions de rals.

Se vos han impostat contribucions sobre la producció, sobre la circulació y sobre l' consum. Ab pretext de la guerra, s' han establert arbitres onerosissims, que, à pesar dels sis anys de pau interior, continuan encara y es probable que continuin per alguns anys.

La propietat territorial, abrumada pe'l pes dels tributs, passa de dia en dia à mans del fisch; numerosas industrias moren ó agonitzan baix la doble acció del subsidi industrial y la contribució de consums. Res basta, pètit es tot sacrifici; lo déficit continua.

Resultat d' aqueix déficit y dels contínus empresitis que pera cubrirlos se demanan, creix lo deute en proporcions no menos alarmants. A la mort de Fernando VII debiam 15,000 millions de franchs; à la caiguda d' Amadeo 33,000, avuy mes de 41,000, sens comptar lo deute del Tresor. Unidas la del Tresor y la consolidada pujan à mes de 50,000 millions de rals.

Inutilment, pera detenir lo pas creixent del mónstruo que amenassa acabar ab nosaltres, habém tirat al mar sens fondo del Tresor lo producto dels immensos bens de las comunitats religiosas; lo deute no ha deixat de creixre ni en los temps en que mes produchia la venda d' aqueixa incalculable massa de propietats.

¡Ah! no espereu remey al mal dintre del sistema unitari. Que no 's treguin al Estat multitud de funcions que no li perteneixen, que no 's tornin à las provincias las que 'ls hi son proprias; que no determinin las atribucions de las diverses entitats políticas que forman la patria; que no 's simplifiqui per aquest medi l' administració; que no 's introduxeixi ordre y economia en la producció de las rendas y recaudació dels tributs; que no 's deixi à las provincias la llibertat d' imposar y cobrar las contribucions; que no 's consideri necessari entregar al Estat pera que visca una vida independent, no espereu ni que disminueixi lo pes de las vostras cargas ni que arribin à nivellarse jamay los pressupostos.

Mes ventatges voldria exposarvos de la federació, pero no m' ho permet l' estat de la meva veu ni 'l meu coll, que no és satisfactori; acabaré per dirvos del millor modo possible lo que vos ha indicat ja lo meu amic lo senyor Lumbreras. Granada va constituir baix los àrabes un regne independent que s' extenia al nort fins à Jaen y al orient fins à Almeria. Contenia si no menteix l' història, quatre milions d' habitants. Era un Estat próspero y floreixent. Gracias al seu sistema dels rahs, havia donat vida als camps de la vostra dilatada y hermosa vega. Se distingia sobre tot en la industria de la seda, per la qual se diu que contaba mes de 5000 torns. Fuya hermosissims teixits de cotó y llana; en fusta, en pedra, en metalls, en objectes artístichs que encara avuy 's guardan com tresors. Alsaba monuments com l' Alhambra, que no sembla sino criada pe'l genis de l' armonia y de la bellesa. Tenia en brillant estant las ciencies y las lletrades.

Ab sa unió à la corona de Castilla comensà la seva decadència. Avuy no tenim mes adelantada l' agricultura que allavoras; han desaparecud las industrias que mes vida nos donaren; viuhen molts dels vostres pobles en un trist estat de retràs; esteu faltats de camins. Fa 32 anys vaig recorrer aquesta província: la carretera de Motril, que debia posarvos en contacte ab lo Mediterràni, estava à mitx fer y suspensa per no sé que causas. No hi havia cap camí de Granada à Almeria, y segons me diuen, no hi es encara avuy. ¿Creyeu que permaneixeria en tan trist estat, si demà la vostra província recobrés la seva autonomia?

Quan no deguesseu ni podesseu esperar res del Estat, quan no trobesset cap obstacle per part del Estat pera aprofitar las vostras fonts de riquesa, no ho dupteu; entrariau prouprament en la activitat y en l' energia d' altres províncias y fariau un pais rich del que tan beneficiat està ja per la Naturalesa y sols espera, pera donar-vos lo benestar que necessitau, la mà de la llibertat y del treball.

Sols en la idea federal està l' esperança y la salvació dels pobles de la nostra pàtria. Difundiula, granadins; contribueixi en la mida de las vostras forces a realisarla y ademés d' aixecar-los al lloc que mereixe, tindreu la benedicció de las futures generacions. (Grans aplausos.)